

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.2.2002
KOM(2002) 87 endelig

MEDDELELSE TIL RÅDET FRA KOMMISSIONEN

**Forberedelse af den internationale konference om udviklingsfinansiering (Monterrey,
Mexico, 18.-22. marts 2002)**

MEDDELELSE TIL RÅDET FRA KOMMISSIONEN

Forberedelse af den internationale konference om udviklingsfinansiering (Monterrey, Mexico, 18.-22. marts 2002)

I de konklusioner, som Rådet (udviklingsministrene) vedtog den 8. november 2001, bekræftedes Den Europæiske Unions villighed til at tage positive initiativer med det formål at sikre et vellykket resultat af den internationale konference om udviklingsfinansiering, der i perioden 18.-22. marts 2002 skal afholdes i Monterrey, Mexico.

Forventningerne til Den Europæiske Unions bidrag til Monterrey-konferencen er særdeles høje. Dette skyldes ikke mindst, at denne konference seks måneder senere vil blive efterfulgt af "verdenstopmødet for bæredygtig udvikling", der efter planen vil blive holdt i perioden 26. august til 4. september 2002 i Johannesburg, Sydafrika. Rådet har gentagne gange bekræftet, at det er rede til at tilstræbe en "global deal" på verdenstopmødet for bæredygtig udvikling i Johannesburg. Kommissionen vil forelægge Rådet en meddelelse om den bæredygtige udviklings eksterne dimension, der efter planen vil give et klart billede af, hvad en "global deal" kunne omfatte.

Det Europæiske Råd bekræftede på møderne i Göteborg og Læken EU's tilslutning til målet på 0,7% af BNI i statslig udviklingsbistand (ODA). Dette er en vigtig del af drøftelsen af, hvorledes verdenssamfundet kan sikre sig, at målene i "millennium"-erklæringen og de øvrige internationalt aftalte udviklingsmål vil blive nået.

Rådet (udviklingsministrene) anmodede Kommissionen om at klarlægge en række anliggender og via en dialog at undersøge eventuelle initiativer, som kunne tages af medlemsstaterne, navnlig hvad angår de skridt, som hver af dem skal tage for at nå målet på 0,7%, inkl. spørgsmålet om fastlæggelse af særlige tidsplaner. Ud over bistandens omfang blev der fremsat særlige bemærkninger om bistandens effektivitet, herunder afbinding af bistand, globale offentlige goder og innoverende finansieringskilder. Disse spørgsmål er også behandlet i den undersøgelse af globalisering og udvikling, som Kommissionen vil forelægge Rådet.

I november og december 2001 havde generaldirektør for udvikling Jacobus Koos Richelle bilaterale drøftelser med alle 15 medlemsstater. Det ledte til udarbejdelsen af rapporten¹, der er vedlagt, resumeres de mulige positive initiativer, der er udledt af disse drøftelser. Disse muligheder fokuserer på, hvorledes finansieringskløften mellem ODA'ens nuværende niveau og det beløb, der er nødvendigt til opfyldelse af de i "millennium"-erklæringen fastsatte mål og de øvrige internationalt aftalte udviklingsmål, kan udfyldes.

Der findes naturligvis forskellige måder at bringe de nødvendige finansielle midler til veje på. Et element, der er nødvendigt for vor drøftelse, er naturligvis en forbedret beregning af de faktiske omkostninger ved de "millennium"-udviklingsmål, der skal nås i 2015. Nogle beregninger, som Verdensbanken foretog for nylig, har bistået verdenssamfundet med at indlede en drøftelse af, hvorledes den nødvendige indsats skal defineres i finansielle termer. Da Verdensbanken er i gang med et yderligere arbejde med behovsvurdering, navnlig på visse udvalgte områder, med fastlæggelse af behovene ned til landeniveau, siger det sig selv, at

¹ Dokument SEC(2002)154

yderligere midler er nødvendige, og at de er nødvendige allerede fra nu af, da vi kun har ca. 13 år til rådighed.

Det vil også fortsat henhøre under hvert enkelt lands individuelle ansvar at foretage den rette prioritering såvel politisk som finansielt. Det er imidlertid et faktum, at der er en klar kløft mellem de midler, der er nødvendige for at nå "millennium"-udviklingsmålene og de øvrige internationalt aftalte udviklingsmål på den aftalte tid, og de midler, der i øjeblikket står til rådighed. EU bør koncentrere sig om mulighederne for at yde et individuelt bidrag uden at tabe nødvendigheden af god regeringsførelse og forsvarlig forvaltning af offentlige midler fra modtagerlandenes side af syne.

Resultaterne af forberedelserne til konferencen har skabt en positiv fremdrift, som EU bør udnytte til at træffe afgørelser om positive initiativer som bidrag til en vellykket konference. Følgende henstillinger vil blive forelagt Rådet (almindelige anliggender) før Monterrey-konferencen:

- EU's medlemsstater kan individuelt og kollektivt forpligte sig til at foretage en mærkbar forhøjelse af omfanget af ODA. En sådan forpligtelse kunne som et minimum gå ud på, at alle de stater, som i 2006 endnu ikke har nået målet på 0,7%, i det mindste vil nå op på EU's gennemsnit for år 2000 (0,33% ODA/BNI). En række medlemsstater ligger allerede langt højere end det nuværende EU-gennemsnit, men skal stadig gøre en yderligere indsats for at nå målet på 0,7%. En forhøjelse i de lande, der ligger lavere end 0,33%, vil indebære, at EU's gennemsnit i 2006 vil være vokset til mindst 0,39%. Dette tal er i overensstemmelse med det globale gennemsnit, der er nødvendigt for at leve op til Verdensbankens overslag, der udviser et yderligere behov på 50 mia. USD til imødekommelse af "millennium"-udviklingsmålene, og vil derfor sikre EU en stærk position i drøftelsen af byrdefordelingen. Efter en lignende procedure kan det nye gennemsnit på 0,39% anvendes som et minimum, som samtlige medlemsstater skal nå senest i 2010. Efter denne trinvis procedure kan EU sikre en sekvens af realistiske milesten på vejen frem mod målet på 0,7%.
- EU kan sikre reelle og praktiske fremskridt med hensyn til bistandens kvalitet og effektivitet, navnlig ved at forpligte sig til at tage konkrete skridt med hensyn til harmonisering før 2003 af minimumsstandarder for politikker og procedurer både på EU's og medlemsstaternes niveau i overensstemmelse med den internationalt aftalte "best practice".
- EU kan i overensstemmelse med sine forpligtelser til fuldt ud at gennemføre DAC's henstilling om afbinding af bistanden til de mindst udviklede lande afbinde al bilateral bistand fuldt ud. Hvis medlemmer af OECD, der ikke er medlemmer af EU, ikke vil medvirke hertil, bør medlemsstaterne beslutte fuldt ud at afbinde den bilaterale bistand fra alle 15 medlemsstater til alle deres partnere i udviklingslandene, samtidig med at den eksisterende ordning med prispræferencer inden for EU-AVS-rammen opretholdes.
- Som led i vore bestræbelser for at sætte udviklingslandene i stand til at udnytte handelsmuligheder kan EU afgive tilsagn om en væsentlig forhøjelse i en treårig periode af den handelsrelaterede faglige bistand og midlerne til kapacitetsopbygning og en række foranstaltninger, der formindsker begrænsningerne på udbudssiden, til et bestemt beløb.
- EU kan tilslutte sig en samarbejdsbetonet proces, der efter planen vil munde ud i en fastlæggelse af relevante globale offentlige goder.

- EU vil videreføre sine overvejelser vedrørende innoverende finansieringskilder. De nye finansieringskilder kan på grundlag af additionalitetsprincippet (med det formål at undgå, at de eksisterende ODA-strømme afviger fra den traditionelle udviklingsbistand) både udgøre et bidrag til de samlede udviklingsressourcer og bidrage til at tilvejebringe globale offentlige goder.